

003 Nazwisko DUSZYŃSKA-HUNTINGDON Imiona EUGENIA lat życia 91

004 Pseudonim

006 z domu Rodzice

008 Data urodzenia 1910 Miejscowość WILNO

010 Data śmierci 2001 Miejscowość LONDYN

012 Pogrzeb/Spopielenie Adres Cmentarza

Nr. grobu

026 Źródła: Nekrolog

Ankieta

Lista Stowarzyszenia

Grodziska

Suchecitz

Inne 13.12.01 DP WSPOM

- 029 Wyznanie
- 030 Jednostka wojskowa
- 032 Rodzaj wojska
- 033 Stopień wojskowy
- 034 Odznaczenie
- 036 Zawód
- 038 Tytuły naukowe
- 042 Instytucje
- 044 Obozy
- 046 Słowo kluczowe

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

dzenia i wielu drobniactw, które Książka „Tischner”, napisana przez młodzieńca – bo Wojciech Bonowicz ma obecnie 34 lata – ukazuje nam historię Polski od roku 1930 do 2000. Oparta jest na dobrych źródłach. Starsze pokole nie przeżywało na własnej skórze to, co on ukazuje na kartach tej książki. Uważam, że tytuł książki powinien raczej brzmieć „Tischner na le swojej epoki”. Jako pisarz, nigdy bym z taką brutalną szczerością nie podawał wszystkich wy- powiedzi Tischnera, które czasami były wypowiadane językiem łobu- zerskim, pełnym wulgarnych wręcz słów. To można było wyeli- minować, gdyż pomniejsza to ob- raz tego wielkiego człowieka. Jest polskie przysłowie, które mówi, że „co wolno prosić, to nie księ- cin”. Tischner w pewnym sensie był księciem na polu filozoficz- nym i nazwano go „Princeps Filo- sophorum”. I nie należy go z tego piedestału ściągać mało znaczący- mi drobniactwami.

Książka liczy 510 stron, jest w niej dużo dłużyzn i materiał ten można by z powodzeniem przeka- zać czytelnikowi powiedzi na 250 stronach. Cyfry języka góral- Po wyświęceniu, ks. Tischner biskup Joj.

kapłańskie udzielił diakonom kra- kowskim 26 czerwca 1955 r. ks. Iuszu Leon Szafrański. Święcenia cennik rosyjskich łagrów ks. Ju- wyswiconych znajdował się mę- jął święcenia kapłańskie. Wśród szesnastu innymi diakonami, przy- wyznaczonych egzaminów, wraz z w przepisany czasie. Po zdaniu gramem seminarijnym ukończył go w Krakowie. Studia objęte pro- wstąpił do seminarium duchowne- szkołę średnią i 19 czerwca 1950 r. W tak trudnym czasie skończył cji hitlerowskiej czasy PRL-u. okupacją hitlerowską, a po okupa- okropności wojenne związane z trudnym okresie. Przeżywał młodsze przypadły w bardzo na le swojej epoki”. Jako pisarz, nigdy bym z taką brutalną szczero- ścią nie podawał wszystkich wy- powiedzi Tischnera, które czasami były wypowiadane językiem łobu- zerskim, pełnym wulgarnych wręcz słów. To można było wyeli- minować, gdyż pomniejsza to ob- raz tego wielkiego człowieka. Jest polskie przysłowie, które mówi, że „co wolno prosić, to nie księ- cin”. Tischner w pewnym sensie był księciem na polu filozoficz- nym i nazwano go „Princeps Filo- sophorum”. I nie należy go z tego piedestału ściągać mało znaczący- mi drobniactwami.

I

13 grudnia 2001 r.

D.P. 13.12.2001

Giga

Eugenia Duszyńska Huntingdon urodziła się w 1910 r. w Wilnie, w patriotycznej rodzinie Drozdowskich. Pierwszą podróż do Rosji odbyła jako 6-miesięczne niemowlę z rodzicami skazanymi za wrogą działalność na wygnanie i przymusowe osiedlenie na terenie carskiej monarchii. Rodzinie, której nie potrafiło całkowicie udowodnić winy, pozwolono wybrać sobie miejsce osiedlenia na carskiej ziemi. Zamieszkali w Moskwie, gdzie spędziła dzieciństwo.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości, w 1924 r. wróciła z matką do Wilna, bez ojca, bo ten, stworzywszy swój własny oddział do walki z bolszewikami „Otriad Drozdowskowo”, przypłacił to życiem.

Po kilkunastu latach w wolnej ojczyźnie, już jako żona skazanego na więzienie polskiego oficera, razem z kilkuletnim synkiem została przesiedlona do Kazachstanu, po raz drugi w życiu dzieląc los patriotycznych praociców. Po ogłoszeniu amnestii dla Polaków przebywających w sowieckich więzieniach, obozach pracy i na tak zwanych „wolnych zsyłkach”, do sztabu gen. Andersa dotarła także Giga z synkiem. Tu wstąpiła do Pomocniczej Służby Kobiet i została zaangażowana do pracy w zakładaniu „Orla Białego” (najstarsze emigracyjne pismo) pod redakcją rotmistrza Strumph-Wojtkiewicza. Utalentowana literacko, była tu bardzo przydatna, bo miała za sobą już nie tylko trochę pracy dziennikarskiej, ale i pierwszą nagrodę w konkursie Polski Zbrojnej w 1938 r.

Z mężem, osadzonym w obozie dla oficerów w Starobielsku, wszelka korespondencja urwała się wiosną 1940 r. Będąc w Buzuluku ciągle oczekiwała jakiegś o nim wieści. Nie było jednak od niego żadnego znaku życia. Wybrała się więc na rozmowę do gen. Andersa. Przyjął ją nadzwyczaj grzecznie, dawał jednak dziwnie wymijające odpowiedzi. Dopiero później okazało się, że generała obowiązywała tajemnica wojskowa, bo los 15 tys. polskich oficerów budził

niepokój, a gdyby prawda wyszła na jaw, sojusz wojenny z Rosją Sowiecką byłby podważony, stwarzając także wielkie kłopoty dla aliantów walczących z Niemcami.

Z wojskiem pod dow. gen. Andersa dostała się do Persji, gdzie została skierowana do pracy w Delegaturze Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w Bombaju. Tu współpracowała z tygodnikiem dla uchodźców polskich „Polak w Indiach”. Mając już dobrze opanowany język angielski, napisała długi artykuł na temat zbrodni katyńskiej, który ukazał się 10 sierpnia 1946 r. w piśmie wydawanym w Indiach pt. „Blitz”.

Po skończonej wojnie stanęła przed wyborem: wracać do komunistycznej Polski, czy zostać na obczyźnie. Wybrała to drugie. Osiedliła się w Londynie. Nie była jednak szereko znana w środowisku emigracyjnym, chociaż należała do Związku Pisarzy Polskich na Obczyźnie. Jej książka, wydana w języku angielskim pt. „The Unsettled Account”, mówiąca o losach Polaków wywiezionych w czasie II wojny światowej do Kazachstanu, poprzez publiczne biblioteki, a jest ich w samym Londynie 100, dotarła do brytyjskiego czytelnika. Ukazało się też specjalne wydanie dla słabo widzących tzw. „large print” – też do wypożyczenia w bibliotekach. Po sukcesie wydania angielskiego książka ta ukazała się po polsku, nakładem PFK, jest też wydanie krajowe.

Za całość pracy niepodległościowej Eugenia Duszyńska Huntingdon została odznaczona Krzyżem Zasługi nadanym jej przez prezydenta Edwarda Raczyńskiego. W życiu prywatnym była osobą towarzyską, w pracy – koleżeńską, elegancką tak w ubiorze jak i zachowaniu.

Zmarła po paru miesiącach choroby, w domu Ojca Kolbe. Do końca pieczołowicie opiekowali się nią syn Henryk Duszyński i mąż Al Huntingdon. Najbliższa rodzina z wnuczkami i prawnukami jak i przyjaciele odczuwają pustkę po jej odejściu.

Irena Hradyska

003 Nazwisko HUNTINGDON Imiona EUGENIA lat życia 91

004 Pseudonim DUSZYŃSKA I-MO VOTA

006 z domu DROZDOWSKA Rodzice

008 Data urodzenia 13.9.1910 Miejscowość WILNO

010 Data śmierci 5.11.2001 Miejscowość LONDYN

012 Pogrzeb/Spopielenie Adres Cmentarza MORTWAKE

Nr. grobu

026 Źródła: Nekrolog 12.11.01 DP 13.11.01 DP

Ankieta

Lista Stowarzyszenia

Grodziska

Suchecitz

Inne

D.P. 12.XI.2001

Ś.†P.

EUGENIA HUNTINGDON

z domu Drozdowska
primo voto Duszyńska
urodzona 13 września 1910 r. w Wilnie,
wdowa po oficerze zamordowanym w Katyniu.

Pisarka, dziennikarka,
odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi,
dyplomowany członek Instytutu Lingwistów.
Zmarła nagle 5 listopada 2001 r. w Londynie.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w kościele św. Andrzeja Boboli,
w środę 14 listopada 2001 r. o godz. 11.30,
po czym nastąpi spopielenie w Mortlake Crematorium.

O czym zawiadamiają pogrążeni w smutku

**MAŻ, SYNOWIE
WNUKI I PRAWNUKI**

Po pogrzebie Rodzina zaprasza na spotkanie w POSK-u o godz. 14.00.

2602

Ś.†P.

EUGENIA HUNTINGDON

5 listopada 2001 r. w Londynie.
Proszymy o wyrażenie kondoleń i wyrażenie żegnania ze smutkiem

**W IMIENIU ZWIĄZKU
POLSKICH ARTYSTÓW
WIELKIEJ BRYTANII**

Bez porozumienia

Doradczyni prezydenta USA ds. doleńza Rice wykluczyła możliwość mienia o kontroli zbrojeń podczas s tów obu krajów. Rice oświadczyła, ddukować amerykańskie arsenały bro o celowości takiego posunięcia. We w tej redukcji do współzawodnictwa głowicę". Prawdopodobnie obaj pre przyszłym tygodniu w Waszyngtonie dą omawiać swoje indywidualne pla mają też rozmawiać o układzie o ol 1972 r., który uniemożliwia Waszyn kietowej. Jednak po spotkaniu przy połowie tego roku, Putin wyraził go powiązaniu z rozmowami o redukcji

Dzienniki z „Kurska”

W trakcie przeszukiwania wraku „Kursk” odnaleziono dzienniki pokł wojskowy Floty Północnej Władim

D.P. 13. 11. 2001

Ś. † P

EUGENIA HUNTINGDON

zmarła 5 listopada 2001 r. w Londynie.
Drogą koleżankę żegna ze smutkiem

**KONFRATERNIA ARTYSTÓW POLSKICH
W WIELKIEJ BRYTANII**

2604

PAMIĘTNIK LITERACKI TOM XXVII 2002 r.

Na początku listopada 2001 roku, w wieku 91 lat, zmarła w Londynie po długiej chorobie **EUGENIA HUNTINGDON**.

Urodzona w Wilnie jak Rozdowska, poślubiła Henryka Duszyńskiego, oficera, który zginął w Katyniu, a ona z synkiem została deportowana w głąb Rosji. Uratował ją pakt polsko-rosyjski.

W roku 1948 znalazła się w Wielkiej Brytanii i tu poślubiła Algernona Huntingdona.

W roku 1988 wydała swoje wspomnienia w języku angielskim pod tytułem *The Unsettled Account*. W roku 1992 ukazało się polskie wydanie.

Była członkiem naszego Związku.